

عنوان مقاله:

بررسی حس تعلق در مجتمع های مسکونی در مقایسه با مسکن سنتی ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مصرف انرژی و شهرسازی پایدار در مهندسی عمران و معماری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد حسین عابدی - دکترای معماری، گروه معماری، واحد دامغان، دانشگاه آزاد اسلامی، دامغان، ایران

فرهاد عقراوی - - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، موسسه آموزش عالی شمس، گنبد

خلاصه مقاله:

پرسش نخست این مقاله با مطرح کردن این سوال آغاز می شود که دلیل از بین رفتن حس تعلق از صورت خانه های امروزی چه می باشد. پاسخ به این سوال نیازمند بررسی نمونه هایی از خانه های سنتی که مورد استفاده قرار می گیرند و نیز مجتمع های مسکونی جدید می باشد که در مقاله حاضر با روش بررسیهای اسنادی و میدانی، دیدگاه های مختلف ساکنین خانه ها طی پرسشنامه هایی در حیطه عناصر کالبدی حس تعلق مکان جمع آوری گردید و با نرم افزار (SPSS) انجام می پذیرد. نتایج نشان می دهد که حس تعلق کالبدی مکان در خانه های سنتی در مقایسه با مجتمع های جدید بیشتر است. این تعلق در عناصر کالبدی، در دو ویژگی شکل و اندازه عناصر (شامل؛ شکل و اندازه حیاط، شکل و اندازه ایوان یا سردر، نورگیری و شکل در و پنجره) و بافت و تزئینات (شامل؛ تزئینات حیاط، نما و فضای داخل) در خانه های سنتی بیشتر نمود می یابد. اما ویژگی روابط و چیدمان (شامل؛ دسترسی از نشیمن به سایر فضاهای خانه و دسترسی از خیابانی که خانه در آن قرار دارد به محیط داخل خانه) در مجتمع های مسکونی جدید دارای میانگین بالاتری نسبت به خانه های سنتی است. نهایتاً این نتیجه حاصل آمد که در مجتمع های جدید، با الگو برداری از خانه های سنتی و با در نظر گرفتن حیاط و تزئینات درون و برون، می توان احساس تعلق کالبدی ساکنین را افزایش داد. محمد حسین عابدی^{۱*}، فرهاد عقراوی^۲

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، تعلق کالبدی، خانه های سنتی، مجتمع های مسکونی جدید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1670923>

